

šel je javno širiti navuke ovoga društva i napravil je javni proglas, koj poziva sve stanovništvo, svezkupno ljudstvo na istinsku bratsku ljubav i jednakost veleč: Pod Bogom smo svi jednaki, kak bogati, tak siromaki!“

Tako stoji od besede do besede v 1. listu „Medjimurje“ to leto. Mi nismo v tem izpremenili druga, kakor da smo očitne tiskarske pomote popravili ter pristavili ločilke. Kje da se te postavijo, to se je uredniku „Medjimurja“ more biti sanjalo kedaj, ali učil se tega ni menda nikoli. Tak „navuk“ je njemu brz ko ne „navilje“.

Od časa do časa nam pride „Medjimurje“ v roke in našli smo že v njem marsikatero debelo, ali take, kakor jo slavni Margitai Jozsef podaje v gorenjih vrstah — take pa še doslej nismo našli. Iz kraja nismo verjeli svojim očem. Ker je pa vendar vse to stalo črno na belem, mislili smo, da ne umejemo prav brluzge „Medjimurja“, ali pa je vse to sama tiskarska pomota ter bode že drugo število „Medjimurja“ stvar razjasnilo. (Konec prih.)

Družba sv. Mohorja.

V zadnjih številkah „Slov. Gosp.“ smo prinesli zanimiv članek o naši škofiji in nje vdeleževanju pri družbi sv. Mohorja. G. Boreski je, kakor mu je to lastno, v živih barvah razpravljaval poedine župnije vseh 24 dekanij naše škofije ter je povedal odkrito svojo sodbo čez nje. Se ve, da gre ta njegova sodba le na to, kar zadeva družbo sv. Mohorja.

Razmere so po župnijah različne in v časih je kje v kateri manjše število udov več vredno, kakor je v drugih veliko večje. V tej so ljudje bolj bistre glave, v drugi pa niso tako, v eni so ljudje premožni, v drugih pa so ubožni, v tej župniji je šola nemška ali pa je v njej doma nesrečna polovičarija, v drugi pa je vse življenje domače, slovensko, krščansko. Take in enake razmere so pač krive, da še naša lepa družba nima pri nas in po vseh krajih toliko udov, kakor bi jih ji človek želel.

Od odlične strani pa smo, kakor za dodatek k sestavku: „Čast, komur čast!“ prejeli pregled udov družbe sv. Mohorja po dekanijah naše škofije. Nam se zdi ta pregled dokaj podučljiv, še more biti bolj, kakor je pregled po župnijah. Pri župnijah so lahko čisto posamezni uzroki krivi, da ima več ali manj udov, ne pa več po dekanijah. Le-te obsegajo večji okraj in so torej številke pri njih v resnici zrcalo, kak duh da veje v kakem okraju, v kaki dekaniji. Oglejmo si torej posamezne dekanije po številu duš, številu udov družbe sv. Mohorja, letnih in dosmrtnih in povzemimo iz tega, na koliko prebivalcev pride po eden ud družbe.

Ime dekanije.	Štv. duš.	Št. udov letn. in dosmrtn.	
Bistrica Slov.	24.312	618+	3 24.312:621= 39
Braslovče . . .	14.503	732+	2 14.503:734= 19
Brežice	31.709	601+	6 31.709:607= 52
Celje	22.960	646+	6 22.960:652= 35
Dravsko polje .	17.853	352+	5 17.853:357= 50
Gornji grad . .	16.538	615+	10 16.538:625= 26
Jarenina	13.686	340+	2 13.686:342= 40
Konjice	20.081	572+	3 20.081:475= 34
Kozje	20.212	644+	3 20.212:647= 31
Laški trg	27.052	642+	10 27.052:651= 41
Sv. Lenart	20.088	694+	4 20.088:698= 28
Ljutomer	28.852	843+	12 28.852:855= 33
Maribor stol. . .	31.171	547+	12 31.171:559= 55
Maribor d. br. .	17.887	283+	26 17.887:609= 47
Marenberg	10.331	85.	10.331: 85=121
Nova cerkev . . .	16.304	381+	6 16.304:387= 42
Ptuj	29.830	835+	9 29.830:844= 35
Rogatec	18.691	327+	4 18.691:331= 56
Šaleška dolina .	11.913	423+	1 11.913:424= 28
Smarje pri Jelšah	27.539	631+	4 27.539:645= 42
Šmartin pri Sl. g.	16.708	334+	2 16.708:336= 49
Velika nedelja .	18.937	422+	5 18.937:427= 44
Vuzenica	7972	251+	3 7972:254= 31
Zavrče	16.542	367+	1 16.543:368= 44

Ako še uvrstimo sedaj dekanije po redu, ki nam kaže, na koliko oseb da že pride po eden ud družbe, dobimo to-le jako zanimivo zrcalo:

I. Braslovče na duš:	19
II. Gornji grad	26
III. Šaleška dolina	28
IV. Sv. Lenart	28
V. Kozje	31
VI. Vuzenica	31
VII. Ljutomer	33
VIII. Konjice	34
IX. Celje	35
X. Ptuj	35
XI. Slov. Bistrica	39
XII. Jarenina	40
XIII. Laški trg	41
XIV. Nova cerkev	42
XV. Šmarje	42
XVI. Velika nedelja	44
XVII. Zavrče	44
XVIII. Šmartin pri Slov. Gradci	49
XIX. Dravsko polje	50
XX. Brežice	52
XXI. Maribor stol.	55
XXII. Rogatec	56
XXIII. Maribor d. br.	57
XXIV. Marenberg	121

To je v resnici zanimivo ali kdor pozna našo škofijo, razmere, kakor so doma v njej, tak se ne čudi temu, pač pa misli, ali in kako bode mogoče, da se obrne tudi tam na bolje, kjer se doslej pogreša slov, kršč. življenje. Število udov, ki se nahaja pri družbi sv. Mohorja

je — ne toliko družbi sv. Mohorja, kolikor našim drugim društvom migljaj, da jih ondi še čaka obila dela, ali tudi blagoslavljal bode jih pozneji zarod za to.

Dopisi.

Iz Ribnice. (Politična modrost.) V „Südost. Post“ dal je našim nemškutarjem nekdo dovoljenje, da sme odslej njih barva biti siva. To se jim pa zdi tako prijetno, da so se tega res nemudoma poprijeli. Mislimo si, da je „grauorgan“ neka žival, in pri nas bode menda močno rodovitna, zakaj povrgla je v kratkem času že več mladičev. Znanemu narodnjaku tukaj došel je namreč po pošti iz Maribora listek v obliki dopisnice, ki obsega prusaške slikane figure — vse v sivej barvi —, kakó se človeku pamet v glavo vlija in zraven tiskani nemški stih, ki hoče povedati: „Ti si osel!“ Drugim došlo je kaj drugega. Takošnji mladiči „grauorgana“ se toraj pošiljajo od naših slovečih nemčurjev ljudem v rejenstvo, ter so gotovo najlepši plod tukajšnje „deutscher kultur“. — Ali tako od daleč zaupiti na koga, ko bi se mu to lahko z manjšimi stroški v lice povedalo, to znajo tudi le naši „grauorgani“, in to ni še toliko junaštvo. Ako pozivate nas Slovence na korajžo; tukaj smo; povejte nam to v lice, da ne bomo rekli, da ste poleg „grauorganov“ še plašljivi zajci! — Sploh bi se tem ljudem to predpustno veselje še iz sreč privoščilo, ko bi ne bilo preneumno in prezajčje; samo to bi si dovolili povprašati in poizvedeti — česar tudi ne bomo lahko opustili —, po katerih §§ poštne postave c. kr. pošte smejo se takošnje figure brez ovitkov dotičnikom po šolarjih na dom pošiljati, ne da bi se počakalo, da lastnik sam po-nje pride? Je-li pač možato, pohujševati na takošnji način šolsko mladino, ki take spake raznaša in ogleduje? Je-li se že pozabilo, kaj je rekel Izveličar naš o tistih, ki pohujšajo le enega izmed teh malih? — Zares v tem oziru presega to ravnanje že vse meje dostojnosti in nehoté se povprašujemo: Ni-li mar to sflinks na cesti, koder se gre v — planino?

Iz Ormoža. (Učiteljsko društvo) našega okraja je imelo dné 10. januarja t. l. v ormoškem šolskem poslopju svoj letošnji glavni shod. Pri tem je imel gosp. Kosi (jun.) iz Središča jako zanimiv in podučljiv govor „o vzgojnej vrednosti otroške igre.“ Govornik je grajal napačno mnenje našega prostega ljudstva, katero ima navadno o igrah in igrajočém se deci ter omenjal, da je od tistih otrok mnogo več pričakovati, ki kažejo veselje nad igro kot od unih, kojih nobena igra ne veseli. Razovrstil je nadalje otroke in igre na tri skupine ter razjasnil, katero teh skupin ima za socialno življenje največjo vrednost. H koncu je govoril še o tem,

kako je vzgojitelju otroke k igri napeljevati in v njej podpirati. Govor je bil z veliko pohvalo vzprejet. — Volitev novega odbora, ki je prišla zatem na vrsto, imela je nastopni izid: G. Fr. Rakuša (sv. Bolfank) predsednik, g. A. Porekar (Hum) podpredsednik, g. A. Kosi (Središče) tajnik, g. J. Jurša (Ormož) denarničar, ter gg. J. Kosi (sv. Lenart) J. Košar (Velika nedelja) odbornika. Za okrajnega poročevalca je bil izbran g. Fr. Megla (Svetinja). Imena teh gospodov nam pričajo, da je vodstvo v dobrih rokah in če še dostavimo, da bode društvo z naprej pred sejami tudi petje gojila, se je vsestranskega društv. napredka gotovo nadejati. V imenovanem zborovanju so se razdelile tudi našemu okraju namenjene od sl. Matice Slovenske podarjene knjige. Imenovani zavod je namreč lani, povodom slavljenja 40-letnice cesarjevega vladanja, sklenil iz društv. zaloge podariti knjig šolam po vsem Slovenskem. — G. Kosiju (ml.), kojemu so se knjige za naš okraj doposlale, se naroči, izreči Sl. Matici za ta dar v imenu obdarovanih pristrčno zahvalo. Ko se še poslednjič sklene, pristopiti k zavezi „Slovenskih učitelj. društev“, se zborovanje zaključí in zbrali smo se k skupnemu obedu v gostilni gospe Šinkove, kjer smo se, pevaje krasne slov. pesmi, zabavljali do poznega večera. —

Iz spodnje Savinjske doline. (Napisi.) Nek modrijan je bojda enkrat rekel, da je več, kakor polovica ljudi na svetu blaznih ali norih, a jaz pa pravim, da je več kakor tri dele vseh ljudi na svetu nekoliko norih; in celi svet je le ena velika norišnica. Mar li ni to čez vso človeško pamet, ako vidiš ob veliki in okrajni cesti v občini Petrovski čisto nemške napise na krajnih tablah, kakor da bi bila občina Petrovče tam kje v Švabskem, a ne v lepi Savinjski dolini? A pa že vem, zakaj da imajo tam vse napise na krajnih tablah nemške; drugače bi še pač kdo mislil, da stanuje tod slovenski rod. Da pa to ni resnica, kaže tudi to, da v občini le vse po nemško uradujejo. Da bi tod Slovenci stanovali? To pa že ne more biti; le idi v Žalec, pa se boš prepričal, da ne. Ako hočeš iti v krčmo, se ti „zur krone“ pokaže; misliš: pa grem v štacuno, ali ni štacune, je le „Manufactur- pa Landesproducten-Geschäft“; hočeš iti h krojaču, ali ni ga; tam je „šneidermeister“ tudi „špenglerja“ pa „šlossermeistera“ bodeš našel; ali ni to vse nemško? Ali ako si pazen in hočeš paziti na govorico ljudstva, tedaj boš na vse svoje začudenje moral slišati, da slovensko govorijo. O sveti Bog, bodeš vzdihnil, to je pa narobe svet! Ljudstvo slovensko, a napisi nemški. Moj dan, na celem svetu pač tega ne vem. Povsod je vse po narodu. Na Nemškem čital sem vse povsod le nemške napise; na Madjarskem vse madjar-